

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

46. Magister filij Dei in arte fabrili.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

ber lignarius, & non limitate tignarius, vel arcularius. Ratio est, quia talis utique Faber fuit, quales solent esse in Iudæa. Atqui ibi Faber quiduis operari nouit in ligno. Ergo.

Sed anne propterea IOSEPH est Faber omnium præstantissimus? Nego propterea esse; nec ea, quæ dixi propterea attuli. Aliud enim non volui, quàm ostendere, qualis Faber fuerit. Et nunc iterum dico, IOSEPHVM esse Fabrum præstantissimum 1. quia virtute. 2. quia dignitate, 3. quia Magisterio fuit præstantior alijs omnibus Fabris. Fuit ergo & materialiter, & formaliter præstantissimus omnium. Verùm id quod de Magisterio dictum est, probabitur Elogio sequente.

ELOGIVM XLVI.

IOSEPH

Magister Filij Dei in arte fabrili.

Non est, inquit Filius Dei, *Discipulus supra Magistrum.* At, subsumo, est Filius Dei, discipulus IOSEPHI, & IOSEPHVS est Magister eius. Non est ergo Filius Dei supra IOSEPHVM. At hoc quis sine blasphemia audiat, nisi verba illa Filij Dei aspergat sapientiæ sale. Sal autem istud, aliud non est, quàm Discipulum non esse supra Magistrum, præcipiendo. Sicut enim Magistri est præcipere, ita Discipuli est subesse, & obedire præcipienti. Atqui, qui præcipit, supra est; infra, qui subest.

est. Si ergo IOSEPH est Magister Filij Dei, Filius Dei est eius Discipulus, & infra IOSEPHVM.

Hic autem subsistes forsan, qui hæc legis; & nonne, inquires, Filius Dei est Filius Dei? At est haud dubiè Filius Dei maior IOSEPHO, etiam præcipiente. Est ergo Filius Dei supra Magistrum.

Verùm non est, cur à concepta discedam sententia. Nam si præcipere plus est, quàm subesse, cur recusem, Filium Dei, dicere, esse quid minus præcipiente IOSEPHO, in eo nimirum ordine, in quo præcipit iste, subest ille? Nihil ego quidem causæ video, nisi simul me adigas dicere, fundamentum alicuius domus esse supra tectum; in quo nostrimet nos oculi damnant. Igitur ad id potius, quod hic tribui IOSEPHO, vendicandum accedam.

Tradunt IOSEPHVM, Magistrum IESV in fabrilis arte, fuisse plerique, adeò vt faciliùs longè sit, recensere, qui negant, quàm, qui affirmant. His ergo omnibus omissis præter aliquot Sanctos Patres infra citandos, negant apud Cornel. à Lap. in Luc. 2. v. 51. Paulus Burgensis in Matth. cap. 6. Barrad. hic, & Simon de Cassia lib. 4. cap. 2. ducti excellentia status contemplatiui, nulli magis, quàm Filio Dei conuenientis. Qui etiam, si iubeantur explicare verba, Marc. 6. v. 3. à Nazarenis prolata nonne hic est Faber? confestim obtendunt mihi S. Augustin. lib. 2. de Consil. Evang. cap. 42. Eò Fabrum credebant, quò Dei Filiù, qui est Faber totius vniuersi.

Sed his, quod arborum ætatem ferentium propri-

proprium est, inclino me solum, cæterâ radicibus pro Veritate fixis firmisque. Pro quâ veritate, ut omittam alios ætate posteriores, stant etiam Iustin. in Dial. cum Tryphone. Basil. in Const. Monast. c. 5. Sozomen. lib. 4. cap. 3. Hieronym. epist. 47.

Rationes præterea sunt; 1. Quia Luc. 2. v. 51. compendium traditur totius vitæ IESV vsque ad 30. vitæ annum perductæ. *Et erat subditus illis.* Vbi verba, Bernard. Serm. 1. super Missus est, cogita, nostra esse. *Quis?* (intellige, subditus erat) *quibus?* *Deus hominibus, nec tantum MARIÆ, sed & IOSEPH?* *utrimque stupor; utrimque miraculum, &c.* At, quæso te, in quibus subditus erat? In ijs utique, quæ parentes aliàs factitabant. At, ut textoriæ MARIÆ, ita fabrili vacabat IOSEPH. 2. Perlubenter IESVS loquebatur de fabrilibus operibus; ut de iugo, Matth. 11. v. 29. *Tollite iugum meum super vos, v. 30. iugum enim meum suave est.* Luc. 9. v. 62. *Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei.* Placuitque hæc Ratio interpretibus Scripturæ, prout Cornel. noster ostendit in allata verba; *subditus erat.* 3. Quod Deus egit ab æterno, credibile est, suo modo, imitatum esse filium Dei. At fuit Deus ab æterno Faber concipiendo ideas fabricandorum operum. Ergo & IESVS filius Dei ipse quoque Faber fuit. 4. Verisimile non est, eum, quem odisti, Fabrum à te dici, quem dicere poteras, otiosum & frugiperdam. At Iudæi, qui grauissimè odere IESVM, maluerunt illum Fabrum Marc. 6. v. 3. & Fabri filium Matth.

13. v. 55.

13. v. 55. dicere. 5. Ruinosum est aduersario-
rum principium. Christus enim à Contemplatione
ne quidem inter seruilia opera, aut dormiendum
cessauit.

Iterum verò iterúmque expendi volo verba :
ET ERAT SVBDITVS ILLIS. Mihi
certè dubitandi locum non relinquunt, IESVM
subditum fuisse Fabro IOSEPHO, & textrici MA-
RIÆ, etiam quâ tales erant.

ELOGIVM XLVII.

I-O-S-E-P-H

Musicus cœlestis in terra.

Nemo facilè Principum est, qui Musicos sibi
non comaret Maiestati suæ pares, à quibus
inter imperij curas subleuentur. Cœlum quo-
que eo, quo conditum est die (primum mundi nos
censemus fuisse) Musica se digna illico insonuit,
canentibus Angelis, quos vna Deus produxit, sua-
uissimum Trigafion, Sanctus, Sanctus, Sanctus; &
Alleluia lætissimum, quæque alia suprema Impera-
tori grata erant.

Sed neque eadem Angelica Musica, dum in
stabulo Bethlemítico Dei Filius inuiolata ex Virgi-
ne coram IOSEPHO nasceretur, defuit; deserto
enim, ac ferè fastidito cœlo suo empyreo in illo
ipso stabulo, ceu cœlo longè amœniore præcinuit
destinatum Pastoribus melos, Gloria in altissimis
K Deo.